

तस्मिन्सुग्रीवे निमित्तानि क्षतजादिरूपाणि युद्धचिह्नानि ॥ १ ॥ जनेश्वराः नृपाः ॥ २ ॥ संशयेस्थाप्येति ॥ अतिघोरशत्रुसमीपगतः कथमागमिष्यति ॥ राजेति ॥ बहुचिन्तामग्रं कृत्वा ॥ ३ ॥ इदानीं घोरयुद्धप्राप्तौ एवंविधमस्माभिः सहासं मंत्रकार्यमितः परमाकृथाः ॥ त्वयिकिंचित्समापन्ने देवात्तवापमानादिप्राप्तावित्यर्थः ॥ नाश्लीलं कीर्तयेदित्युक्तेरेवंवादः ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्वयिचानागते पूर्वं त्वदागमनात्पूर्वयदितव विपत्तिः स्यात्तर्हीति शेषः ॥ इति वक्ष्यमाणप्रकारामतिर्मनिश्चिताभूत् ॥ भगवन्कथमेवंमयि

अथ तस्मिन्निमित्तानि दृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः ॥ सुग्रीवं संपरिष्वज्य रामो वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ असंमंभ्यमया सार्धं तदिदं साहसं कृतं ॥ एवंसाहसयुक्तानि न कुर्वति जनेश्वराः ॥ २ ॥ संशये स्थाप्य मां चेदं बलं चेमं विभीषणं ॥ कष्टं कृतमिदं वीरसाहसं साहसप्रिय ॥ ३ ॥ इदानीं मा कृथा वीर एवंविधमरिंदम ॥ त्वयिकिंचित्समापन्ने किं कार्यं सीतयामम ॥ ४ ॥ भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा ॥ शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्नस्वशरीरेण वा पुनः ॥ ५ ॥ त्वयिचानागते पूर्वं इति मे निश्चितामतिः ॥ जानतश्चापि ते वीर्यं महेंद्रवरुणोपम ॥ ६ ॥ हत्वा हं रावणं युद्धे संपुत्रबलवाहनं ॥ अभिषिच्य चलं कायां विभीषणमथापि च ॥ ७ ॥ भरते राज्यमारोप्य त्यक्ष्ये देहं महाबल ॥ तमेवंवादिनं रामं सुग्रीवः प्रत्यभाषत ॥ ८ ॥ तव भार्यापहर्तारं दृष्ट्वा राघवरावणं ॥ मर्षयामि कथं वीरजानन्विक्रममात्मनः ॥ ९ ॥ इत्येवंवादिनं वीरमभिनंद्य च राघवः ॥ लक्ष्मणं लक्ष्मिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ परिगृह्योदकं शीतं वनानि फलवन्ति च ॥ बलौघं संविभज्ये मं व्यूह्य तिष्ठामलक्ष्म

ण ॥ ११ ॥ तव प्राकृत इव शंकेत्यत्राह ॥ जानतश्चापीति ॥ अतिस्नेहः पापशंकीति न्यायादित्याशयः ॥ ६ ॥ तांमतिं दर्शयति ॥ हत्वेति ॥ अभिषिच्येति प्रतिज्ञायाः साधनीयत्वादित्याशयः ॥ ७ ॥ महाबलेत्यंतं मतिकथनं ॥ ८ ॥ आत्मनो विक्रमं स्वस्य परपराक्रमसंहारसामर्थ्यं जानन्स्वानुभवेनावगच्छन् कथं मर्षयामि ॥ न कथमपीत्यर्थः ॥ ९ ॥ अभिनंद्य सौहृदस्यातिबलसंपत्तेश्चेदमेव युक्तमिति श्लाघां कृत्वेत्यर्थः ॥ लक्ष्मिसंपन्नमिति ऋष्यार्षः ॥ १० ॥ शीतमुदकं तद्वतोजलाशया न फलवन्ति वनानि च परिगृह्य ॥ बलौघं व्यूह्य व्यूहविशेषपूर्वं संविभज्य विभागेन स्थापयित्वा ॥ ११ ॥